

Előszó

1808 a felsőfokú erdészeti szakképzés kezdetének időpontja. Azóta erdészek, erdőmérnökök generációinak sora hagyta el az Alma Matert. A tudásanyag, amit az intézmény átadott hallgatóinak folyamatosan változott, korszerűsödött. Egyvalamiben azonban nem volt változás: az oktatás mindig európai tudományosság fősodrában maradt, annak legkorszerűbb ismereteit adta át. A történelmi viharok miatt, a sors szeszélye folytán erdőmérnökeink tudásukat sikerrel alkalmazták itthon, és Európa számos országában, sőt más kontinenseken is. Büszkeséggel tölt el bennünket, régi tanárok utódait, hogy mindenhol fényesen megállták a helyüket.

Az Erdőmérnöki Kar mindig fontosnak tartotta, szoros kapcsolatot ápolni a szakmával, mely kapcsolat kétségkívül a tiszteletdiplomák kiadásával éri el csúcspontját. Hiszem, hogy e folyamatból a Kar ugyanúgy profitál, mint a szakma. A szakma hozzájut a legújabb tudományos eredményekhez publikációk, továbbképzések és tanfolyamok révén. A kar viszont merít, merítenie kell korszerű oktatásnak fenntartására mindazon tapasztalatokból, amelyek halmozódnak fel. A szakma bármikor visszanyúlhat gyökereihez, meríthet az évszázados hagyományokból, amelyeket majd' két évszázada híven ápol az erdőmérnök-képzés oktató és hallgatói gárdája. És éppen a közös gyökerekből eredeztethető szoros kapcsolat az, amely elteti képzésünket, megújulásra készíti a Kar oktatóit, dolgozóit. Az összefogás, az összetartozás érzése szakmánk egészét jellemzi, kevés szakma művelői mondhatják el ezt magukról.

Büszkék vagyunk végzettjeinkre, megbecsüljük Őket és ezt szeretnénk kinyilvánítani. Ennek része a kapcsolattartás, ami aktív éveikben a szakmai munka kapcsán valósul meg, és része a tiszteletdiplomák kiadása idős kollégáinak. Ez az aktus szervesen kapcsolódik hagyományainkhoz és elismerése annak a hosszú szakmai életpályának, ami az Alma Mater elhagyásával kezdődött, és tart a mai napig. Tart, mert igényeljük idős pályatársaink szakmai és élettapasztalatát, részei Ők annak a megszakíthatatlan folyamatnak, amely a tudás átadását jelenti generációkon keresztül közel két évszázada. Ezért fontos példaként, példaképként állítanunk Őket az új erdőmérnök generációk elé.

Az Erdőmérnöki Kar nevében köszönöm barátságukat, köszönöm, hogy jó hírért vitték intézményünknek, bárhova is sodorta Őket az élet. Köszönöm, hogy megtiszteltek bennünket vas-, gyémánt- és aranyoklevelük átvételével.

Sopron, 2010. szeptember hava

Prof. dr. Náhlik András
az Erdőmérnöki Kar dékánja

VASOKLEVÉL DIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Hábel György (1922), gyémántokleveles erdőmérnök, okleveles közlekedési mérnök

Címe: 1122 Budapest, Városmajor u. 82.

Okl. száma: 261. Kelte: 1945. február 24.

Kiállította: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

A Magyar Királyság utolsó szigorlatán egy hónappal a front Sopronba érkezése előtt - a katonai behívások miatt - egyedülként diplomázott, mert a végszigorlatra jelentkezetteket előzőleg már behívták katonának. Egy hét múlva már őt is behívták a magyaróvári utászrezredbe. Az FM 1945 karácsonyán kinevezte a MÁLLERD debreceni Erdőigazgatóságához. 1946-ban az Igazgatóság műszaki ügyintézője, majd három éven át a Tiszadobi (Ártéri)-Erdőgondnokság vezetője volt. Itt a 200 éves tölgyerdőt a volt tulajdonos megbízásából a kereskedők termelték ki (az 1945. évi 600-as földtörvény alapján). Ennek helyén az erdő felújításban jelentős munkát végzett. A MÁV Debreceni Igazgatóság vette fel, egy utcával arrébb, ahol 1949 őszén kezdte meg a pályaépítő szervezetnél a vasútkorszerűsítési munkáját Debrecen, Záhony, Miskolc, vasúthálózatán. Az újjáépítésben kb. 1000 km pályakorszerűsítési beruházási, felújítási munkákat irányított, geodéziai mérnöktől a beruházási osztályvezetésig minden fokozatot végig járt. 1969-ben meghívták Budapestre MÁV műszaki-gazdasági tanácsadónak és ennek során sok országos fejlesztési témával foglalkozott.

Már hallgató korában aktív társadalmi tevékenységet kezdett. Az OEE-nek 1941 óta tagja. A Közlekedéstudományi Egyesületben három évtizeden át volt tag és Miskolcon Borsod-megyei alelnök. A MTESZ Borsod megyei szervezetének közlekedésügyi alelnöke és a Borsodi Műszaki Élet Szerkesztő Bizottságának tagja volt. 1980-ban Budapesten a MTESZ Konferencián tartott előadásával elindította a Bős-Nagymarosi Vízlépcsőrendszer elleni küzdelmet, amely 16 évig tartott és ennek során sikerült elérnie a Nagymarosi Vízlépcső leállítását. Minden kudarc viszont a magyar kormányokat terheli. 1989-ben a felvidéki magyar célú Rákóczi Szövetség egyik alapítója. Tagja a Magyarok Világszövetségének (MVSZ) és a Honlevél c. színes havi folyóirat szerkesztésében is részt vett. Az MVSZ a határon túli magyarságért végzett több évtizedes munkáját éremmel és az Ópusztaszeri Nemzeti Parkban hárs emlékfá ültetésével ismerte el.

Kitüntetései: az 1956-os tavaszi dunai jeges árvíz elleni sikeres védelemért (Baja) a Köztársasági Érdeméremet kapta. A Közlekedés Kiváló Dolgozója, Kiváló Vasutas, a mérnöki Jáky-díj, a Magyarok Világszövetsége, a Rákóczi Szövetség, a Kanadai Magyar Cserkészek és a felvidéki Magyar Koalíció Pártja emléklappal és éremmel tüntették ki.

Számos jelentős fejlesztési tanulmányt és javaslatot írt. A legutóbbit 88 éves korában dolgozta ki, 100 oldalnyi műszaki-gazdasági tanulmány-tervet a Budapestet érintő vasút-hálózat pálya-és forgalmi átrendezéséről.

Hopp József (1923) gyémántokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 39/b

Okl. száma: 265. Kelte: 1945. szeptember 7.

Oklevél kiállítója: M. kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem

Erdőmérnöki oklevelét 1945 őszén szerezte Sopronban.

1946. január 26-án Tornyiszentmiklósi Állami Erdőgondnokságnál helyezkedett el, segéd-erdőmérnöki beosztásban. 1948. június 18-án az erdőgondnokság vezetőjévé nevezték ki. 1949 nyarán áthelyezték a Pölöskei Állami Erdőgondnokság vezetőjének. Az

erdőgondnokságok megszűnése után, 1950-ben a Nagykanizsai Állami Erdőgazdaság termelési előadója volt, majd a Bánokszentgyörgyi Állami Erdőgazdaságnál dolgozott erdőművelési előadói munkakörben. 1952-től Somogy megyébe került, először a Kaposvári Állami Erdőgazdaság Kisberki Üzemegységét irányította, majd a Berzencei Erdészet vezetője volt. 1958. július 1-jétől visszakerült Zalába, és a Dél-zalai Állami Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság vadászati felügyelőjeként működött. Erre az időszakra esik, és nevéhez fűződik az erdőgazdasági vadászterületek tömbösítése. 1971-ben, a budapesti Vadászati Világkiállításon a Nemzetközi Trófeabíró Bizottság szarvas tagozatában Magyarország képviselője volt. A '70-es években nagy szakmai tapasztalatait az Országos Erdőgazdasági Tanács tagjaként is kamatoztatta. Az erdő, a vad és a vadászat szeretete és szolgálata, nagy gyakorlati tapasztalatával és rendkívüli helyismeretével párosulva, széles körben elismertté tette személyét az erdész- és vadászszakemberek körében. Gazdag munkássága során érdemeit miniszteri kitüntetésekkel, Nimród-vadászérmekekkel, 1994-ben a Hubertus-kereszt ezüst fokozatával, 1997-ben Magyar Nemzeti Vadászrenddel, 2008-ban pedig a Magyar Vadászatért Érdeméremmel ismerték el. Lánya és fia is követte őt az erdőmérnöki pályán.

GYÉMÁNTOKLEVÉL DIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Botos Géza (1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4029 Debrecen, Fényes udvar 17.I/6.

Oklevél száma: 495. Kelte: 1950.05.19.

Oklevél kiállítója: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérnöki Kara

1944-ben iratkozott be a Soproni József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki Osztályára. 1950. május 19-én szerezte meg erdőmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérnöki Karán. 1950-52 között a 7. sz. Kaposvári Erdőrendezőségen segédmérnökként teljesít szolgálatot. 1952 februárjában a 10. sz. Debreceni Erdőrendezőséghez helyezik át, ahol 1958-ig erdőrendező mérnöként közreműködött az üzemterv készítés munkájában. 1958-60 között a Hajdú-Bihar megyei Földmérő Munkaközösség tagjaként a megyei tagosítási és községfejlesztési munkálatokban vett részt, majd 1960-ban a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság építési előadói munkakörében nyert kinevezést, ahol az év végétől 1968-ig fásítási csoportvezetőként teljesített szolgálatot. 1968 februárjában, a Debreceni Állami Erdőfelügyelőség megalakulásával, a Debreceni Erdőfelügyelőség vezetőjévé nevezték ki. 1986. február 1-vel innen ment nyugdíjba.

Nyugdíjasként a Bánki Arborétum dendrológiai egységének tervezésével, valamint a közel tízezer hektáros Debreceni Erdőpuszta üdülőerejének fejlesztésével foglalkozik.

Az Erdő című folyóiratban jelentek meg írásai, melynek 1967-ig szerkesztőbizottsági tagja volt. Több tanulmány szerzője (Bánki Arborétum, Közútfásítás), A Bánki Arborétum egységeinek tervezett lágyszárú növényeit tartalmazó kötet szerzője.

Az Országos Erdészeti Egyesület Fásítási Bizottságának tagja volt. Nyugdíjba vonulásáig több társadalmi szervnek volt tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Bedő Albert Díj tulajdonosa.

Bősze Aladár (1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Fő út 3.II/6.

Oklevél száma: 485. Kelte: 1950. február 25.

Kiállította: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérnöki Kar

1925-ben született Sopronban. Erdőmérnöki oklevelét ugyanott szerezte meg 1950-ben. Munkásságát erdőrendezőként kezdte ugyanaz év március 3-án a Zalaegerszegi Erdőrendezőségnél. 1952. április 16-án áthelyezték a Miskolci Erdőrendezőséghez, üzemtervezési és földmérési munkák végzéséhez. 1955. május 22-én kérésére a Dél-zalai Állami Erdőgazdasághoz helyezték és annak nagykanizsai központjában gépesítési és vasútügyi előadóként dolgozott. 1957. április 1-én műszaki csoportvezetőnek nevezték ki. Feladatát, csoportjával főleg gépesítési, valamint magas- és mélyépítési beruházások kivitelezése képezte. Ezek során jelentős fejlesztési, erdész házépítési,- felújítási és erdei feltáróút-építési programot valósítottak meg. Így közreműködött a vétyemi erdőkomplexumot feltáró úthálózat, különböző típusú feltáró utakkal, valamint a tölöpusztai és szentpéterföldi bekötőút építésében is. Legnagyobb munkáját a Csömödéri Faraktár és Vasútüzem (egyúttal Fűrészüzem is) rekonstrukciója, benne a villamosítás és térvilágítás megoldása, a kisvasúti állomás, a kisvasúti raktárépület, a szociális épület, a szivattyúház, az iparvasúti vágányok, a bekötőút és a térburkolat építése, valamint a fűrészüzembe villanymotorok és porelszívó berendezések beszerelése jelentette. Mindezeket az ERDŐTERV tervei alapján, csoportjával,

az időközben megalakult Nagykanizsai Műszaki Erdészet építőrészlegével, a csömödéri erdei vasút pályafenntartási részlegének és több alvállalkozónak a bevonásával sikeresen hajtotta végre.

1963 nyarán az Országos Erdészeti Egyesület nagykanizsai Vándorgyűlése alkalmából tervei, illetve rendezése alapján nyílt meg a Városi Múzeumban az első zalai erdészeti, vadászati és faipari időszakos kiállítás. 1956. november elsején – egészségügyi okokra hivatkozva – áthelyezték a Zalaegerszegi erdőfelügyelőséghez, ahol a nagykanizsai székhellyel erdősrendezési felügyelőként, majd erdőfelügyelőként dolgozott nyugdíjba vonulásáig 1985. február 1-ig. Feladatai a zalakomári- és szentpéterföldei erdészetek üzemtervi előírás szerinti gazdálkodásának ellenőrzése, az erdőgazdaság területén lévő parkerdők tervezése, kivitelezése és irányítása.

Erdőfelügyelőként tervezője volt több zalai (nagykanizsai, zalakarosi, zalaegerszegi, ormándi parkerdők és a sagoti autóspihenő és parkerdő tájba illő műszaki létesítményeinek, köztük a zalakarosi parkerdő, négyszintes kilátójának, a Kányavári-szigeti és Kápolnapusztai bivalyrezervátum kilátóinak is.

Társadalmi tevékenysége során részt vett a Nagykanizsai Parkerdő és Csónakázó tó építésében, a régi Kanizsa-vár mintájára cölöpvárat tervezett. 1991-ben, felkérésre, tervei alapján készült el a Pannonhalmi Apátság felállításának 1000. évfordulója alkalmából a Hármashalmú Szent Mór Kilátó.

Munkásságát az Erdészet Kiváló Dolgozója (1972), Kiváló Munkáért (1985) miniszteri kitüntetéssel, a MÉM Fásítási Emlékérmével (1977), valamint Érdemes Társadalmi Munkás (1977) és a Társadalmi Munkáért arany fokozatú kitüntető jelvénnnyel (1985) ismerték el.

Dallos Andor aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Fő út 3. II/6.

Oklevél száma: 24. Kelte: 1950. november 4.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron

1950-1955 között erdőrendező mérnök volt Egerben.

1955-1956 között műszaki vezető volt a Gödöllői Erdőgazdaságnál, Galgamácsán.

1956-1969 között erdészetvezető volt a Gödöllői Erdőgazdaságnál, Isaszegen.

1969-1970 között erdőművelési csoportvezető volt a Gödöllői Erdőgazdaságnál.

1970-1971 között erdészetvezető volt a Gödöllői Erdő- és Vadgazdaságnál, Valkón.

1971-1976 között vállalati főmérnök volt a Gödöllői Erdő- és Vadgazdaságnál.

1976-1979 között vállalati főmérnök volt a Budavidéki Erdő- és Vadgazdaságnál.

1979-ben mozgásszervi betegsége miatt véglegesen leszázalékolták.

1983-1985 között városi zöldterületek (Budapest I. kerület, Nyíregyháza, Záhony, Nagykálló) fejlesztési és kezelési munkáit végezte eseti megbízások alapján.

1985-2003 között saját tulajdonú faiskolai lerakat és kertépítési vállalkozást létesített és üzemeltetett.

A Gödöllő-Isaszeg-Pécel-Kerepes térségében mintegy 1500 hektár löszkopár sikeres fásításának előkészítési (területtervezés, forrásbiztosítás, tervezés) és kivitelezési munkáit irányította, illetve a mindenkori munkakörének megfelelően végrehajtotta.

Dr. Dants Béla István (1919) aranyokleveles erdőmérnök okleveles term. erőforrás kutatási (távérzékelési) szakmérnök

Címe: 2316 Tököl, Kolozsvári u. 7.

Oklevél száma: 1. Kelte: 1950. augusztus 5.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron

1945. szeptembertől a Fábán – Somogyi – György- majd a Lőrinczi cégek, illetve a győri ÁÉH szerződésekként különböző beosztásokban (anyagbeszerzés, építésvezetés) részt vett a Rába folyó lerobbantott hídjai (Vág Rábakecöl) kiemelési, romeltakarítási, majd a provizóriumok építési munkáiban. 1947 tavasztól az őriszentpéteri Erdőgondnokságon a „rontott erdők” felújítási tervén dolgozott (Horváth István főmérnök vezetésével – Tomka László fm. Erdőgondnoksága idején.) 1948 nyarától a Szombathelyi Vízügyi Igazgatóság vízépítési munkáinak geodéziai előkészítésén dolgozik miközben – kb. egyidőben- az Állami Földmérés, a MÁV Igazgatóság (Szombathely) és az ÁMTI (Bp.) kezdő mérnökök felvételét hirdette. 1950 őszétől a székesfehérvári Földmérési Igazgatóság mérnökévé nevezték ki, majd rövidesen áthelyezték az Országos Földméréstani Intézetbe Budapestre, onnan pedig a budapesti Földmérési Irodához került. Majd az 1954-ben megalakult Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalathoz (BGTV), amelynek osztályain – a múltó évek során – a geodézia minden ágazatában dolgozott különböző beosztásokban, 1955-től osztályvezetőként. 1960 szeptemberétől a Bányaterv mérnökgeodéziai - generálplán osztályának vezetője. 1962 szeptemberében kérte az áthelyezését az UVATERV-be. Itt kiemelt mérnökként, majd irányító tervezőként 1974 szeptemberéig dolgozott, különféle geodéziai, úttervezési és számítástechnikai területekben.

1974 szeptemberétől a Könnyűipari Tervező Vállalat (Bp.) generálplán, majd számítástechnikai osztályát vezette és innen ment nyugdíjba 1984 márciusában.

Nyugdíjazása után (1990-től) még 5 évig műszaki tanácsadóként lakóhelye közigazgatásának műszaki csoportjában az aktuális számítástechnikai problémák megoldásában segédkezett.

Míndeközben 1990-től rendszeres résztvevője a BME Mérnöktovábbképző Intézetének célszerűen egymásra épülő – vizsgaköteles szemeszterein, valamint a SZÁMALK képesítést nyújtó számítástechnikai (2 éves) oktatásain.

Ezek után a BME Építőmérnöki Karán (geodéziai szakon) 1981-1983 között természeti erőforráskutatási (távérzékelési) szakmérnöki oklevelet és egyetemi doktori címet szerzett. Alapító tagja a GKE (jogutód MFTTT) és a Magyar Mérnök Kamarának, utóbbinak örökös tagja is.

1958-1982 között hétszer részesült igazgatói, miniszteri dicséretben.

Doklea István (1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Püspöki G. u. 11.

Oklevél száma: 491. Kelte: 1950. február 25.

Kiállította: Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kar, Sopron

Diplomája megszerzése után, 1950-ben az Erdőrendezési Intézet Győri Kirendeltségénél helyezkedett el, mint üzemtervező. Hét évig szolgált itt. Az üzemterv készítéseken kívül említést érdemlő feladata volt a Szigetköz erdőtagosítása. Ezt követően három és fél évig a Győr-Sopron megyei Földmérőmérnöki Munkaközösségnél községek – tulajdonosok és művelési ágak szerinti – kataszteri felméréseit és térképezéseit, valamint egyéb földmérő munkákat végeztet. A munkaközösségek megszűnését követően a Kisalföldi Erdőgazdaságnál kapott erdőművelői feladatot (Hanság fásítás).

1961-ben Budapestre, az OEF-hez, majd a MÉM-hez helyezték, ahol erdőművelési, illetve erdőrendezői munkakörököt töltött be hat és fél évig.

1968-ban, az akkor szervezett Erdőrendezőiségek Műszaki Irodájának igazgatójává nevezték ki. Jelentős munkájuk volt az évente ismétlődő üzemtervek feldolgozásának számítógépesítése, illetve az ország összes üzemtervének egy kiindulási napra hozatala, aktualizálása, az országos erdőállomány adattár megalkotása, amelyet azóta is évente aktualizálnak. A számítógépesítés 1975-re, az erdőállomány adattár 1978-ra készült el. Légifelvételekkel, fotogrammetriai térképkészítésekkel segítették az üzemtervezés felvételi munkáit. Zöldövezet tervekkel látta el az Iroda az ország városait, beleértve Budapestet is. 1979-ben az ÁEMI-ből és a Vidéki Üzemtervező Kirendeltségekből létrehozták a MÉM Erdőrendezési Szolgálatot, amely folytatja az ÁEMI korábbi munkáit. Ezen szervezetben igazgatóként dolgozott nyugdíjba vonulásáig, 1985. december 31-ig.

Nyugdíjazását követően még hét évig végzett szakértői, tanácsadói munkát, faipari tevékenységet is folytató szövetkezetnél.

Több kitüntetésnek, többek közt a Munka Érdemrend Bronz fokozatának is tulajdonosa.

Ernyey István (1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Alsóhegy u.40.

Oklevél száma: 107. Kelte: 1950. december 21.

Kiállította: MAE EK

Az erdőmérnöki oklevél megszerzése után 1951-ben lépett az állami földmérés szolgálatába, az Országos Földmérési Intézetnél. Még ez év végén átszervezés folytán a Földmérési Iroda alapító tagja.

1954-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott, különböző beosztásban. Folyamatosan ledolgozott 37 év után nyugdíjba vonult.

Részvett a vállalat változatos ipari célú geodéziai munkáiban, városok felmérésében, ezek között elsősorban Budapest városmérésében.

1958-tól a városmérések műszaki ellenőre volt, 1960-tól csoportvezető, majd 1968-tól osztályvezetői beosztásban irányította a szabatos igényű munkákat.

Aktívan vett részt a geodézia tudományos, társadalmi fejlesztésében. Alapító tagja volt a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek. 1967-ben geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett.

Konzulensként részt vett a BME hallgatóinak geodéziai oktatásában, valamint a bajai Vízgazdálkodási Főiskola felkérésére a nyári geodéziai gyakorlatok vezetésében.

Több cikke, tanulmánya jelent meg szakmai folyóiratokban, kiadványokban. Munkássága elismeréseként számos szakmai kitüntetés birtokosa, ezek közül kiemelendő a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata.

Dr. Fűrő Mihály (1928) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Alsóhegy u. 42.

Oklevél száma: 33. Kelte: 1950. december 21.

Kiállította: MAE EK

Földmérés területén helyezkedett el, folyamatosan képezte magát. 1960-ban az Állam Földmérési és Térképészeti Hivatalban felsőgeodéziai vizsgát tett. 1967-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen automatizálási szakmérnöki oklevelet szerzett. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen geodézia szaktudományból műszaki doktorrá avatták. Első munkahelye a

budapesti Országos Földméréstani Intézet, ahol segédmérnökként felmérési munkákat végzett. 1954-ben áthelyezték a Geodéziai és Kartográfiai Intézethez, mely még abban az évben az újonnan létrehozott Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat része lesz. Itt az országos negyedrendű, majd felsőrendű háromszögelési hálózat munkáiban vett részt. 1967-ben a Földmérési Intézet Kutatási Osztálya vezetője lett. 1969-ben áthelyezték a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Országos Földügyi és Térképészeti Hivatalához főelőadói, 1979-től minisztériumi főmunkatársi minőségben. 1988-ban nyugdíjba vonult. Nyugdíjasként, 2000-ig a Nyugat-Magyarországi Egyetem Földmérési és Földrendezői Karán, Székesfehérváron tudományos munkatársként kutatással és oktatással foglalkozott, hasznosítva a termelési és kutatási munkában szerzett tapasztalatait. A Geodézia és Kartográfia című szaklapban publikált. A jelenkori függőleges földkéregmozgások vizsgálatának témakörében részt vett hazai és nemzetközi együttműködésben is tanulmányok elkészítésébe, kéregmozgási térképek szerkesztésében. Elkészítette „A magyar földmérés és térképészet története” című kiadvány egy részét.

A Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak (korábban Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek) kezdettől fogva tagja. Tagja a KAPG illetve IAG Jelenkori Kéregmozgási Bizottságának is.

Több kitüntetés, többek között a Fasching Antal Emlékérem és az MTA Akadémiai Díj tulajdonosa.

Guller Imre (1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Villányi u. 65/d. I/2.

Oklevél száma: 35. Kelte: 1950.december 21.

Kiállította: MAE EK

1942-ben iratkozott be az Erdőmérnöki Karra, de fogságba esik, ezért tanulmányait 1947-ben tudta folytatni.

1949-től a Termőhelyismerettani Tanszéken demonstrátor volt.

1950-ben szerezte meg erdőmérnöki diplomáját. Ekkor közölték vele, hogy tanszéki alkalmazása megszűnt, s mint „osztályidegen” az Állami Erdészethél se számíthat munkára.

1951-től az Út- és Vasútépítő Vállalatnál dolgozott, mint beosztott mérnök, majd építésvezető, főépítésvezető és termelési osztályvezető. 1971-ben a vállalat főmérnöke lett. Közben elvégezte a Közgazdaságtudományi Egyetem gazdasági mérnöki szakát, majd az ELTE-n francia nyelvből államvizsgát szerzett. Fél évet töltött Franciaországban, mint ösztöndíjas, ahol Párizs és más nagyvárosok közművesítési munkáit tanulmányozta. Országos érdekeltégű, teljes mélyépítési profillal rendelkező vállalat dolgozójaként elsősorban un. kiemelt nagyberuházások megvalósításában vett részt. (pl.: a berentei, a tiszapalkonyai, a gyöngyösi, az orosz lányi hőerőművek mélyépítési munkálatai, a Százhalombattai Kőolajfinomító, a Székesfehérvári Könnyűfémű, az Algyői szénhidrogénmező feltárási és építési munkái, valamint Budapesten a Nagykörút, a Bajcsy Zsiliszky Endre út, a József Attila út útépítési munkái, a Ferencvárosi pályaudvar rekonstrukciója, a 13-as villamos vonalának kiépítése, lágymányosi, óbudai, a békásmegyeri lakótelepek fogadósint és teljes közművesítési munkái)

1980-ban infarktust kapott. Felépülése után rokkantnyugdíjasként, mint műszaki tanácsadó dolgozott tovább. Szakmai tanulmányai és cikkei az Építés- és Mélyépítési Szemlében jelentek meg. Írásai közül néhányat más nyelvre is lefordítottak.

Több kitüntetésnek, többek között a Munka Érdemrend Ezüst és Arany fokozatának tulajdonosa.

Horváth Tibor (1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 4026 Debrecen, Hatvan u. 1/C III/3.

Oklevél száma: 9. Kelte: 1950. szeptember 29.

Kiállítója: MAE EK

Oklevelének megszerzését követően egy évig a Budapesti I. számú Erdőrendezőség mérnöke volt. Feladata a háromszögelési munkák előkészítése, mérések teodolittal és busszolóval. 1950-54 között a Debreceni 8. számú Erdőrendezőség dolgozója volt. Az erdőrendezési munka minden fázisát, ezen belül igen sok háromszögelést végzett mérnöki, illetve csoportvezetői beosztásban, majd ezt követően 1960-ig a Debreceni Földmérő Munkaközösség tagja volt.

1960-tól a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat 4. számú Osztályán, Debrecenben dolgozott mérnöki, csoportvezetői és osztályvezetői minőségben. Feladata volt a geodéziai munkák igen széles továbbfejlesztésében tevékenyen vett részt egészen 1987-es nyugdíjazásáig.

Nyugdíjasként vállalati és egyéb megrendelésre időnként még ma is vállal munkát.

1967-től igazságügyi földmérő szakértő tevékenységet folytat jelenleg is.

Tagja a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek, melynek tizennyolc éven át titkára is volt. Tizennégy szakcikke jelent meg magyar és német nyelven, melynek a térképészet különböző területeit ölelik fel. Több Kiváló dolgozó kiüntetés tulajdonosa.

Kis Lajos (1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Bajcsy Zs. E. u. 62.

Oklevél száma: 490. Kelte: 1950. február 25.

Kiállítója: MAE EK

Erdőmérnöki oklevelét 1950-ben szerezte meg.

1950. március 1-július 31. között az Erdőgazdasági N. V. Kaposvári Igazgatóságnál termelési előadóként dolgozott. 1950. augusztus 1-től a Kaszópusztai Erdőgazdaságnál üzemegységvezető és igazgatóhelyettes. 1951-1958 között Zamárdiban az Erdőgazdaság ig.h. főmérnöke. 1959-1985. között a Somogyi EFAG-nál erdőművelési előadó és közgazdasági osztály vezetője volt. 1976-1985 között Budapesten az Országos Vetőmag és Szaporítóanyagfelügyelőség Erdészeti Osztályán osztályvezető és főmérnök, majd nyugdíjas tanácsadó volt 1989 végéig.

Szakirodalmi tevékenységeként erdőművelési és önköltségszámításos erdészeti szaporítóanyag termelés témájú írásai az „Erdő és erdőgazdaság”-ban jelentek meg. A dr. Danszky féle Erdőműveléstan című kiadványban a somogyi erdőkkel kapcsolatos fejezetét ő dolgozta ki.

Kitüntetései:

1953. Mezőgazdasági Minisztérium Erdészet Kiváló Dolgozója,

1956. Elnöki Tanács Szocialista Munkáért Érdemérem,

1965. Központi Népi Ellenőrzési Bizottság Elnöke Dicsérete az ország faanyag gazdálkodásának vizsgálatáért.

1972. MÉM Miniszteri Dicséretet kapott.

Munkahelyein négy alkalommal Kiváló Dolgozó kitüntetést kapott.

Az Országos Erdészeti Egyesület somogyi titkára volt 1975-ig. A METESZ somogyi szervezetének elnökségi tagja.

A Dunántúli Református Egyházkerületől „Pro Pannonia Reformata” kitüntetést kapott 2009-ben. Iskolafejlesztésért 2004-ben Lorántffy Zsuzsanna Emlékérmét kapott.

Kiss Antal (1922) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Csaba u. 13.

Oklevél száma: 5488. Kelte: 1950.02.25.

Oklevél kiállítója: BME EFK

1942 őszén iratkozott be a József Nádor Műszaki- és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki osztályára.

A II. Világháború miatt két részletben, 1942-44 és 1947-50 között fejezte be egyetemi tanulmányait, és 1950-ben az erdőmérnöki oklevelet szerzett.

Az erdészeti szolgálatot még ez év márciusában kezdte meg a 4. sz. Győri Erdőrendezőségénél, erdőrendezőként.

1954-1957 között ennek a hivatalnak igazgatóhelyettes főmérnöke volt. A hivatal Veszprémbe költözött, ő nem akarta követni, ezért a Győri Erdőgazdasághoz kérte áthelyezését.

Így 1957-1983 között a Győri, illetve a Kisalföldi Erdőgazdaságnál dolgozott, először fáhasználati előadóként, 1959-től pedig erdőhasználati csoportvezetőként egészen nyugdíjazásáig. Aktív erdészeti szolgálatban harminchárom évet töltött el.

1984-1988 között nyugdíjasként munkalehetőséget kapott az Erdőgazdaságtól fáhasználati kapcsolatos tevékenységben.

A Vadásztársaságban társadalmi munkát végzett tizenöt éven át, mint a Társaság titkára, ezen kívül az Erdészeti Egyesület Helyi Csoportjának pénzügyi dolgait rendezte tizenkét éven keresztül.

Az Erdőgazdaságnál töltött huszonhat év alatt többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

Lőcsey Iván (1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2000 Szentendre, Előd u. 17.

Oklevél száma: 37. Kelte: 1950. december 21.

Kiállítója: MAE EK

1950-1954 között a Sátoraljaújhegyi Állami Erdőgazdaságnál üzemegység-, majd erdészeti vezetőként dolgozott, ezt követően 1960-ig a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó, majd csoportvezető volt.

1960-1979 között Országos Erdészeti Főigazgatóságon, majd annak jogutódjánál (MÉM), mint főmérnök, főelőadó dolgozott az Erdőgazdálkodási, illetve Erdőrendezési Főosztályon, erdőművelési munkakörben.

1979-1986 között az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájánál elemző mérnökként tevékenykedett, szintén erdőművelési munkakörben.

Nyugdíjba vonulása után a Mezőgazdasági Minősítő Intézetben dolgozott.

Több könyv, valamint az Erdészeti, Vadászati és Faipari Lexikon, Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelvei és eljárásai elkészítésben vett részt.

Az Erdő szaklap Szerkesztő Bizottságában lektorként tevékenykedett 1983-1990 között.

Számos kitüntetés tulajdonosa.

Magyar Antal (1922) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9028 Győr, Jereváni u.4. II/4.

Oklevél száma: 27. Kelte: 1950. november 4.

Kiállítója: MAE EK

1940 őszén már a Soproni Egyetem erdőmérnök hallgatója, de diplomáját csak 1950-ben tudta megszerezni.

Aktív szolgálatban harmincöt évet ugyanannál a munkáltatónál dolgozott, de több munkakörben és munkahelyen. A sok átszervezés miatt csak a név és a központ székhelye változott.

Már 1949 őszén szakelőadó volt Sümegen, majd diplomájának megszerzése után üzemegységvezető.

1952 áprilisától Devecserben az Erdőgazdaság Központjában tervelőadóként dolgozott, később az 1955. évi átszervezés követően, a Devecseri Erdészet vezetője, mely akkor már a pápai székhelyű Magasbakonyi Erdőgazdasághoz, 1970-től pedig a Keszthelyi székhelyű Balatonfelvidéki ÁÉG-hoz tartozott.

1972 augusztusában, tizenhét évi erdészetvezetői szolgálat után Keszthelyre helyezték át az ÁEG Központjába munkaüzemszervezési és szociálpolitikai osztályvezetőnek. Innen vonult nyugdíjba 1982. augusztus 31-én.

Szakmai munkája során a szociális ügyek keltenek fel benne nagyobb érdeklődést, és lehetősége szerint tevékenykedett is ezen a téren.

Nyugdíjasként még két évig dolgozott. 1985 őszén családi okokból Győrbe költözött. Az Erdészeti Egyesület aktív tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Munka Érdemrend Ezüst fokozat (1982) tulajdonosa.

Mihály László (1925) aranyokleveles erdőmérnök

Oklevél száma: 455 Kelte: 1950. április 29.

Kiállítója: BME EFK

Mohi György (1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Ságvári u.17/A

Oklevél száma: 39. Kelte: 1950. december 12.

Kiállítója: MAE EK

1951-től négyévi, műszaki munkakörben telt „renegát” időszak után harminckét év erdész év következett. A Mátra (Parádfürdő) és a Zemplén (Sárospatak) erdőművelési tapasztalatait alapozta meg. Csemetegazdálkodás, erdősítések tervezése, fiatalosok nevelése volt a feladata. 1963-ban Magyarország táji erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelveinek kidolgozásában vett részt. 1967-ben kidolgozta a táji erdőnevelés zempléni irányelveit. 1971-ben növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerzett.

1968-tól erdőrendezői időszakában tizenhét éven át alkalmazhatta áttekintően erdészeti üzemi tapasztalatait. A Zemplénben és a Budapesti Erdőrendezőség területén több mint harmincezer hektárnyi terület üzemtervezése készült el ezalatt az időszak alatt. A rendezői szabad élet valóban rá volt szabva. Kutathatta az összefüggéseket az erdő fejlődése és a korábbi munkák hatásai között.

Dr. Ördögh Zoltán (1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Minerva u. 7. I/1.

Oklevél száma: 484. Kelte: 1950. február 25.

Kiállítója: BME EFK

Temesváron, a Piarista Gimnáziumban érettségizett 1943-ban, és még ez évben Magyarországra jött, ahol menekültként felvették a Soproni Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar Erdőmérnöki osztályára. Bátyja a Budapesti Gépészmérnöki Egyetem hallgatója, úgyhogy a nyári gyakorlatot együtt töltötték a Körting B.E. Fűtéstechnikai cégnél. Úgy alakult, hogy ez a cég az államosítás után, mint Épületszerelő Vállalat is ragaszkodott hozzá, így abszolválás után is itt maradt. Speciális területtel foglalkozott, mégpedig a nagy rádióadók hűtésével –mely témában külön szakvizsgát is tett 1954-ben - úgy tervezési, mint kivitelezési szempontból. A „Standard”, illetve később „Belojannis” céggel együtt exportra is sor került. Romániába – temesvári nagy rádióadó – a Szovjetunióba és Kínába is szállítanak.

Minisztériumi engedéllyel 1956 őszén beiratkozott a Budapesti Műszaki Egyetemre, mégpedig – erdőmérnöki diplomájára tekintettel – a III. félére, és 1960-ban gépészmérnöki diplomát szerzett az Erőgépészeti Szak, Hőerőgépész ágazaton. A cég átszervezésekor átkerült az Építésügyi Minisztériumba, és onnan úgyszólván visszahelyezték a régi cégből kivált Fűtőber Vállalathoz főmérnöknek 1991-es nyugdíjazásáig.

Tovább dolgozva egyéni vállalkozói szerződéssel 1995-ig tanácsadó volt a régi cégénél.

Aktívan és nyugdíjasként is sok száz magántervezést végzett, vezető tervezői engedélye alapján.

Több kitüntetést kapott, közülük kétszer Munka Érdemrendet.

Péter Sándor (1921) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1054 Budapest, Szemere u. 8.

Oklevél száma: 42. Kelte: 1950. december 21.

Kiállítója: MAE EK

Oklevele megszerzése után 1951-ben az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatalnál helyezkedett el, mivel hallgató korában részt vett földmérési munkákban. A Hivatal államosítása után a jogutód Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozott nyugdíjba vonulásáig. Kezdetben ipartelepi felmérésekben beosztott mérnökként tevékenykedett, majd 1952-ben a Hivatal Geodéziai Osztályához került. 1956-tól a Geodéziai Osztály műszaki ellenőre volt. Ebben a beosztásban több külföldön folyó – elsősorban alappontsűrítési – munka bemutatásában vett részt. Tapasztalatait, melyeket hazai szinten is hasznosítani lehetett szakfolyóiratokban, konferenciákon ismertette.

Rendszeresen közreműködött a szakmai oktatásban, több helyi tanfolyamot tartott, új munkák bevezetését irányította, évenként konzulense volt a Műszaki Egyetem nyári összefoglaló gyakorlatainak.

1978-1982 között az algériai Université des Sciences et la Technologie d'Oran Egyetem Geodéziai Osztályának tanára volt, ahol tanári órákon kívül a szakmai gyakorlatok tartása is feladatához tartozott.

Hazatérése, nyugdíjazása után Földhivataloktól vállalt ingatlanrendezési feladatokhoz tartozó geodéziai munkákat.

Munkái során több Kiváló Dolgozó kitüntetésben részesült. Egy ízben Miniszteri Kitüntetést is kapott.

Pintér László (1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7622 Pécs, Móricz Zsigmond tér 1.

Oklevél száma: 457. Kelte: 1950. április 29.

Kiállítója: BME EFK

1942 őszén iratkozott be a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar, Erdőmérnöki Osztályára, Sopronba.

Részben a háborús, részben egyéb okok miatt 1950. április 29-én végszigorlatozott.

1950. június 1-én lépett munkába az Állami Erdőgazdasági Üzemi Központ 8. sz. Erdőrendezőségén terepi erdőrendezőként, és annak ellenére, hogy a munkakönyvében az átszervezések miatt számtalan bejegyzés szerepel, 1984 végig, a nyugdíjba vonulásáig ezen munkahelyen dolgozott.

Nyugdíjasként még hat évig, évente hét hónapot dolgozott terepi felvételen.

Több kitüntetés és az Aranyoklevél tulajdonosa.

Dr. h.c. dr. Rónai Ferenc (1926) aranyokleveles erdőmérnök, nyugalmazott egyetemi tanár

Címe: 9400 Sopron, Erdész u.4.

Oklevél száma: 29. Kelte: 1950. november 4.

Kiállítója: MAE EK

Egyetemi tanulmányait 1944-ben kezdte, majd – a háborús események miatt – 1946-ban folytatta 1950-ig a József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karán. Az oklevelet már – szervezeti változás miatt- a MAE EK állította ki.

A diploma megszerzését követően Somogy megyében a Kapos ári Erdőrendezőségen dolgozott, később geodéziai munkában egy mérőcsoport vezetőjeként.

1952-től Sopronba az Egyetem Erdőfeltárástani, majd Szállítástani Tanszékén a Szállítóberendezések és a mechanika oktatásában vett részt.

A Faipari Mérnöki Kar megalakulásával létesített önálló Mechanika Tanszékének 1962-1991 között, huszonkilenc éven át volt vezetője, 1962-73 között egyetemi docensi, 1973-tól egyetemi tanári minőségben.

Egyetemi doktori címet 1961-ben, kandidátusi fokozatot 1968-ban, a műszaki tudományok doktora címet 1990-ben szerezte meg. Szakmai tevékenysége - a mechanika tantárgy oktatásán túl – kezdetben az erdészeti járműtechnikai problémák kutatására, később a szerkezeti faanyagok anizotróp szilárdsági, reológiai és reometriai tulajdonságainak vizsgálatára terjedt ki. Ezt szolgálta a Tanszékhez tartozó laboratórium is.

A Faipari Mérnöki Kar dékáni teendőit 1972-78 között látta el.

1981-1987 között az Egyetem tudományos rektorhelyettese volt.

1996-tól nyugdíjasként egy fakutatív tárgyat oktatott, egy doktori alprogram („Faszerkezetek”) vezetője volt és az Egyetemi Doktori Tanácsnak is tagja volt.

1981-2000 között tagja volt az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága, illetve utódja, az Országos Doktori Tanács Szakbizottságának.

A mintegy nyolcvan publikáció keretében három szakkönyv, illetve könyvrészlet közül az 1982-ben a Műszaki Kiadónál, a „Fa tartósszerkezetek” című társszerzővel megjelent szakkönyve nívódíjat kapott.

Ezenkívül említést érdemel számos (mintegy tizenhat) egyetemi jegyzet, több kutatási zárójelentés és több mint húsz nemzetközi konferencián tartott előadás.

1973-1975 között elnöke volt az MTA Erdészeti Bizottságának, 1991-1996 között az MTA Elméleti és Alkalmazott Mechanikai Bizottságának, valamint 1994-1997 között a Magyar Akkreditációs Bizottság Gépészeti Szakbizottságának is.

Több Kiváló Dolgozó kitüntetés után 1991-ben Eötvös Lóránd Díjban, 1996-ban Professor Emeritus kitüntetésben, 1997-ben Pro Silvicultura Arte Lignaria et Geodesia Éremben részesült, majd 1999-ben Egyetemünk Tiszteletbeli Doktorává fogadta.

Nyugdíjasként a kutatásban és a tudományos minősítés terén szerzett tapasztalatai a doktoranduszokkal való foglalkozás keretében is hasznosulnak.

Rössler Károly aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Kriványi u.3.

Oklevél száma: 3. Kelte: 1950. augusztus 5.

Kiállítója: MAE EK

1950. augusztus 15-én a budapesti központú Betonútépítő Vállalat alkalmazottjaként, Baktalórántházán dolgozott, mint kitzűző-mérnök, az útépítésnél. 1951-1954 között betonutak és repülőterek betonozási munkáit irányított, építésvezetői beosztásban. 1954-ben élve a lehetőséggel, amely mint "iparból vissza a mezőgazdaságba" elnevezésű kormányprogram által, azonnal jelentkezett az FM erdőgazdálkodást irányító vezetőinél, akik 1954 augusztusától a Mezőföldi Állami Erdőgazdasághoz irányították. Itt először a Királyszállási Erdészet erdőművelési műszaki vezetőjeként tevékenykedett. 1955-ben az Erdőgazdaság Központjába helyezkedett Székesfehérvárra, műszaki csoportvezetői beosztásba, majd 1957-től mint fásítási csoportvezető tervezte és irányította a nagyobb részben megbízásos erdőművelési-fásítási munkákat egészen 1987-ben történő nyugdíjazásáig. Erdészeti munkássága harminchárom éve alatt csoportja 2650 hektár fásítás tervezését és kivitelezését végezte sikeresen, amelynek 65 %-a kőkopár volt. Tíz éven keresztül ez a csoport végezte az M 7-es autópálya – Budapesttől Zamárdiig terjedő szakaszának – útkísérő, fásítási, fűvesítési munkáinak tervezését, kivitelezését, valamint ezen munkák fenntartási feladatait.

A Velencei tavi Intéző Bizottság megbízásából – a részletes rendezési terv alapján – az egész tókönyék, strandok, autóparkolók, sporttelepek, vállalati üdülők, játszótérek, út- és vasútkísérő fásítás tervezése és kivitelezése is csoportjának feladatkörét képezte.

Csoportvezetői beosztása mellett harminckét éven keresztül – társadalmi munkaként – irányította az erdőgazdaság újító mozgalmát, mint vizsgázott szabadalmi ügyvivő. Huszonhat éven át az Erdőgazdaság Munkaügyi Döntőbizottságának elnökeként intézte az előforduló munkaügyi panaszok elbírását.

A Minisztérium és az Erdőgazdaság harminchárom éven át végzett eredményes munkásságáért tizennégy alkalommal tüntette ki.

Dr. Strausz József (1924) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Fegyvertár u.3.

Oklevél száma: 483. Kelte: 1950. május 19.

Kiállítója: BME EFK

Munkáját a Soproni Egyetem Építéstani Tanszékén kezdte meg, mint demonstrátor.

1952-ben tanársegéddé, majd 1953-ban egyetemi adjunktussá nevezték ki. Tanszéki tevékenysége mellett másodállásban 1971-ben a Faipari Mérnöki Kar dékáni hivatalvezetője volt, majd 1972-1975 között dékánhelyettese. 1967-től kollégiumi nevelőtanár, majd 1978-tól kollégiumi igazgató.

Tudományos kutatói tevékenysége keretében a nedvességnek az épületek faszerkezeteire gyakorolt hatásával és az ellene való védekezéssel foglalkozott, mely témából 1968-ban egyetemi doktori címet szerzett. Több külföldi tanulmányúton vett részt. Számos tudományos publikációja jelent meg az EFE Tudományos Közleményekben, a Faiparban, a Szófia-i Tudományos Közleményekben.

Több hallgatói cseregyakorlatot szervezett és vezetett Zvolenba, Brnoba, Prágába, Szófiába, Drezdába és Szentpétervárra.

Számos társadalmi funkciót töltött be országos szervezetekben, egyesületekben, és azok országos, városi és egyetemi vezetőségeiben.

1958-ban elvégezte a Belkereskedelmi Minisztérium Felsőfokú Idegenvezetői szakát, és magyar, német, szlovák, orosz és cseh nyelvekből idegenvezetői jogosultságot nyert.

Negyvenévi szolgálat után vonult nyugdíjba. Több kitüntetés tulajdonosa.

Jelenleg, mint idegenvezető tevékenykedik a soproni utazási irodáknál.

Társadalmi munka keretében tölti be a Soproni Idegenvezetők Egyesületének elnöki teendőit.

Szemző Gyula (1920) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7621 Pécs, Papnövelde u. 12.

Oklevél száma: 18. Kelte: 1950. szeptember 29.

Kiállítója: MAE EK

Mint okleveles erdőmérnök 1950. október 4-én állt munkába a Pécsi Útfenntartó Vállalatnál, mint műszaki rajzoló. 1952-ben áthelyezéssel a Baranya megyei Erdőgazdasági Egyesüléshez került, ahol beosztott mérnökként dolgozott. Még ez év augusztusában főbányamérő feladatot látott el a Pusztaföldi Szénbányák Vállalatnál. 1957-től a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál műszaki ügyintéző, majd kisajátítási csoportvezető. 1996 januárjától a Dél-Dunántuli Vízügyi Igazgatóság gazdasági csoportvezetője, földnyilvántartási csoportvezetője, végül erdészeti előadója. Innen vonult nyugdíjba 1980-ban. 1982-1984 között a Pécsi Geodéziai Vállalatnál tevékenykedik, mint nyugállományú dolgozó.

Dr. Vancsura Rudolf (1927) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth L. u. 28.

Oklevél száma: 20. Kelte: 1950. szeptember 29.

Kiállítója: MAE EK

Erdőgazdasági üzemi tevékenységét 1950. október 1-én, a Bajai Dunaártéri Erdőgazdaságnál kezdte meg. Ut tervezési és építési feladatokkal bízták meg, ami rövid ideig tart, mivel még ez év novemberében áthelyezték a Szabadszállási Erdőgazdasághoz. Itt a Kunadaci Üzemegység vezetőjévé nevezték ki.

1951 őszén a Jánoshalmi Erdőgazdasághoz kerül, ahol változatos, gyakran nem mérnöki jellegű munkát végzett.

1951 őszén megpályázta az Agrártudományi Egyetem Növénytan Tanszékének egyik tanársegédi állását, amit 1952. január 1-től el is foglalt. Oktató munkáját Fehér Dániel vezetése alatt kezdte meg.

1956 őszén, mint fiatal oktató vett részt az ifjúság megmozdulásaiban, de november 4-ig zajló események után nem távozott külföldre. Közreműködött az oktatás újraindításában.

1963 őszén aspiránsként az MTA Tudományos Minősítő Bizottság állományába került, ahonnan a Moszkvai Erdészeti Akadémiára küldték. Disszertációja anyagát a Voronyezsi Kerületben gyűjtötte. „A tölgy természetes változékonysága a Sipov-erdőben, és a

gazdaságilag értékes formák kiválasztása, című orosz nyelvű értekezését 1967-ben Moszkvában védte meg. Itt nyerte el a biológiai tudományok kandidátusi minősítést is.

Az aspirantúra befejezése után munkáját egyetemi docensként a korábbi munkahelyén, az Egyetem Növénytan Tanszékén folytatta.

Harminckilenc év aktív szolgálat után 1989. január elsejével vonult nyugdíjba.

1994-2003 között egyéni vállalkozóként hasznosította idejét.

Irodalmi munkásságát két dendrológiai kézikönyv, több könyvrészlet, öt egyetemi jegyzet, harminckét szakirodalmi tanulmány jellemzi.

2003-ban Kaán Károly Emlékérmét kapott.

Vass Béla (1923) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 7625 Pécs, Magaslati u. 1.

Oklevél száma: 458. Kelte: 1950. április 29.

Kiállítója: BME EFK

A diploma megszerzése után, 1950-ben munkába állt. Munkáját egészen 1963-ig a MÁV Pécsi Igazgatóságánál látta le, ahol a II. világháborúban megrongált vasúti pályák helyreállításával, korszerűsítésével kapcsolatos alépítményi, felépítményi és hídépítési munkák tervezése, a kivitelezés megtervezése és végrehajtása volt a feladata.

1963-1985 között a Baranya Megyei Tanács VB. Építési és Vízügyi Osztályán vízügyi csoportvezető. Onnan ment nyugdíjba 1985-ben. A megye településeinek ivó- és szennyvizes közművesítési munkáinak tervezése és tervszabványozása képezte feladatát.

A közlekedéssel és a települések vizes közművesítésével kapcsolatban mintegy harminc szakmai cikke jelent meg, az ilyen témákkal foglalkozó szaklapokban.

Nyugdíjazása óta a Pécsi Vízmű Rt. szaktanácsadójaként dolgozik.

Számos kitüntetés, köztük, az „Árvízvédelemért”, a „Kiváló Munkáért” és a „Munka Érdemrend bronz és ezüst fokozatának” tulajdonosa.

Zilahy Aladár (1920) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Fejedelem u. 14.

Oklevél száma: 497. Kelte: 1950. július 3.

Kiállítója: BME EFK

A diploma megszerzése után kinevezték az Egri II. számú Erdőrendezőséghez, ahol kilenc éven át dolgozik, mint földmérő, illetve üzemtervező.

Az erdőrendezőségtől 1959-ben áthelyezést nyert a Nyugat-Bükki Állami Erdőgazdaság Erdőművelési Osztályára, ahol erdőművelési előadói és csoportvezetői beosztásokban tevékenykedett.

Harminckét év aktív szolgálati idő követően, 1982-ben nyugdíjba ment, de mint nyugdíjas, munkáját 2005. július 9-ig folytatta

Az erdőművelési munkák tervezése és szervezése során berendezte az erdőgazdaság talajvizsgáló laboratóriumát, s a területükön szükséges termőhelyfeltárási munkákat végezte.

Tervezte a zöldövezeti-, illetve környezetvédő fásításokat, szervezte az Erdőgazdaság területén szükséges közjóléti munkákat.

Közreműködött az Erdőgazdaság területére vonatkozó erdőtípológiai útmutató kidolgozásában.

Publikációi jelentek meg az Élet és Tudományban, a Bükk Nemzeti Parkot ismertető könyvben.

A Természetvédelmi Hivatal Heves megyei felügyelője kinevezéséig felügyelte a területükön lévő védett objektumok munkáit.

Megalakulásától tagja a Városi- majd 5 éven át a Megyei Környezetvédelmi Bizottságnak és jelenleg is tagja az „ÉLETFA” környezetvédelmi Szövetségnek.

Elkészítette a szilvásváradai Szalajka-völgy távlati fejlesztési tervét és a völgyben álló „Királyféle ház” műemléki helyreállítása után, 1980-tól kezdte meg az itt létesítendő Erdészeti Múzeum kiállítási anyagának gyűjtését. A múzeum felavatására az 1985. évi Egri Vándorgyűlés alkalmával került sor. 1985-2005 között, a 2007-ben róla elnevezett Erdészeti Múzeum vezetője.

Munkái során több vállalati és miniszteri dicséretet és kitüntetést kapott. Elnyerte a Széchenyi Emlékplakettet, a NIMRÓD Emlékérmét, a Kaán Károly emlékérmét, „Az ember az erdőkért” kitüntetést és emléklakettet, valamint a Magyar Vadászkamara aranyérmét.

Zólyomy László (1926) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1111 Budapest, Karinthy F. u. 30.

Oklevél száma: 106. Kelte: 1950. november 4.

Kiállítója: MAE EK

Végzése után központi munkahelyre, a MÁV Pályafőnökséghez irányították, majd az ugyancsak a Közlekedés és Postaügyi Minisztériumhoz tartozó Mélyépítési Tervező Vállalat Hidrológiai Osztályára került, mely mintegy „bázismunkahelye” volt harminchat éven át. Innen ment nyugdíjba 1986-ban.

Kezdetől fogva városok, községek, ipartelepek vízellátással kapcsolatos kutatási, kutatófúrások és termelő kutak tervezési és kivitelezési munkálatait irányította és ellenőrizte. A felszín alatt különböző mélységben fekvő porózus rétegek vagy karsztos kőzetek földtani településének feltárását és hidrológiai viszonyainak vizsgálatát végezte és irányította a társtudományok felhasználásával.

1950-1970 között tervező, irányító tervező, 1981-ig vállalati főmunkatárs. Ezt követően 1986-ig tervellenőrzési és műszaki fejlesztési egységvezető volt, a fent említett vállalatnál. 1970-től három éven át a Nigériai Minisztérium műszaki tanácsadója volt, majd további öt éven keresztül egy nigériai Vízügyi Társaságnál, mint vízügyi szakértő, a főváros vízellátásának fejlesztési, valamint Kano állam területén a sztyeppés félsivatagi vidékeken törpe vízművek tervezési és kivitelezési munkáit végezte. Szakmai gyakorlata alatt több jelentős tervezési munkát végzett itthon és külföldön egyaránt. Többek között: Szombathely, Sopron, Dunaújváros, Szeged, Debrecen, Pécs város vízműbővítése, az Ős-Maros folyó egykori hordalékkúpjának komplex regionális vízföldtani kutatása (tervezés, koordináció és értékelés), a Jordánia keleti határa menti emirátus sivatagos területén völgyzárógátas víztározás lehetőségének vizsgálata, valamint a jemeni Damt térségben található kis vulkáni kúrtókban még ma is szivárgó gázos melegvíz, gyógyfürdőkben való hasznosításának vizsgálata.

Több kitüntetés, többek között a Munka Érdemrend Bronz fokozatának tulajdonosa.

Zsigó László (1925) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1022 Budapest, Tulipán u. 10.

Oklevél száma: 44. Kelte: 1950. december 21.

Kiállítója: MAE EK

1951-től az Ipari Épülettervező Vállalatnál a Mélyépítési Osztály tervezője, majd vezetője volt. Ebben az osztályvezető-főmérnöki beosztásból ment nyugdíjba 1987-ben, harminchét év szolgálat után.

Az Osztály geodéziával, területrendezéssel, közlekedés- és közműtervezéssel, zöldterületi tervezéssel foglalkozott

Nyugdíjasként a Központi Statisztikai Hivatal keretében a magyar környezetstatisztika rendszerét segítette összeállítani. Ezt követően az IPARTERV visszahívta állományba és a Paksi Atomerőmű fejlesztésének létesítményi főmérnöke lett. Jelenleg is dolgozik, mint mélyépítési és területrendezési tervek szakértője.

Publikációi főként az építőipar hivatalos kiadványaiban jelentek meg, a magyarországi ipartelepítés és ipari fejlődés témaköréből. Ír és előadásokat is tart az ipari műemlékek védelméről, valamint zöldterületeinek állapotáról és statisztikai nyilvántartásáról. Tizenöt éven keresztül az Építőipari Tudományos Egyesület vezetőségi tagja volt, majd a Budapest-Kőbánya Építési Bizottságának szakértője is.

1990-ben írta meg a „Sopron nem ereszt” című kiadványban „Erdészcsillag” című történeteit a régi soproni diákéletről.

Munkája elismeréseként 1999-ben Kőbánya Díszpolgárának választották.

Tervezői tevékenysége során hét miniszteri és tizenöt egyéb kitüntetést kapott.

ARANYOKLEVÉL DIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Béky Katalin okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Tulipán köz 12/a.

Oklevél száma: 5-1960. Kelte: 1960. június 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg.

1960. július 1. napjának hatályával az Országos Erdészeti Főigazgatóság az Állami Erdőrendezés 4. sz. Erdőrendezőségére, Zalaegerszegre nevezte ki gyakornoki munkakörbe.

1951. március 16. napjának hatályával az Országos Erdészeti Igazgatóság áthelyezte az Erdőmérnöki Főiskola Kémia Tanszékére gyakornoki munkakörbe. 1962. július 1. hatállyal átsorolták tanársegédnek.

1970. március 1. hatállyal kinevezték egyetemi adjunktusnak, amely beosztásból 1992. november 23-án nyugdíjba vonult.

Egyetemi doktori címmel rendelkezik (1982).

A Magyar Kémikusok Egyesülete Soproni Csoportjának tagja.

Kitüntetések: 1968. Miniszteri Dicséret Pedagógus Nap alkalmából.

1986. Mezőgazdaság Kiváló Dolgozója.

1992. Erdészeti és Faipari Egyetem Kiváló Dolgozója

Czeiner Zsolt (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: Höheweg 17. CH-3037-Herrenschwanden/Svájc

Kelte: 1960. november 4.

Kiállítója: Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, Svájc

1955-ben felvételt nyert Sopronba, az Erdőmérnöki Főiskolára. 1956-ban a forradalom után Svájcba került, további hét erdőmérnök hallgatóval együtt. Itt szerezte meg diplomáját 1960-ban. 1961-1962 között alpesi és dombvidéki erdészeti gyakornok. 1962-ben önálló erdészeti mérnökiroda alapítása Schaffhausen városában. A munkák súlypontja az erdőtagosítás és az erdőfeltárás volt. Ezeket a munkákat 1964-ig végezte. 1964-1970 között Bernben a XII. erdőkerületnél La Neuveville városkában műszaki adjunktus volt. 1970-1972 között műszaki osztályvezető volt Bernben a kantonális Forstdirektion-nál. 1972-2001 között kanton Bernben a Baudirektion-hoz került, az itteni Autópályaépítési Igazgatóságnál kérték fel egy új osztály szervezésére. Főerdézi státuszban előadója és vezetője volt az erdészeti, természetvédelmi, tájvédelmi, erdőbecslési, erdőtelepítési és erdőfeltárási osztálynak. 2001-ben innen ment nyugdíjba.

Tudományos munkásságát több zöldövezeti és erdészeti cikk példázza szakmai folyóiratokban (pl. Schweizerische Zeitschrift für Forstwesen, Strasse und Verkehr, különböző napilapok). Munkássága során több erdészeti és szakmai látogatást és tapasztalatcserét szervezett és vezetett svájci kollégák számára Magyarországon. Ezen látogatások során több mint kettőszáz svájci kolléga ismerkedett meg a magyar erdészeti és természetvédelmi munkákkal.

1990-ben és 2000-ben munkássága elismeréséért kitüntető oklevelet kapott a svájci államtól, kanton Bernből.

Ferdinánd István okleveles erdőmérnök

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Füzi Ferenc (1933) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900Zalaegerszeg, Erkel Ferenc u.3.

Oklevél száma: 2-1960. Kelte: 1960. június 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg.

1960-1963 között az Állami Erdőrendezés szombathelyi Irodájánál műszaki ügyintézőként erdőgazdasági üzemtervek készítésével foglalkozott.

1963-1968 között az Észak-zalai Állami Erdőgazdaság, Zalaegerszeg központjának előadója volt. 1968-1978 között a MÉM Zalaegerszegi Erdőrendezőségének volt dolgozója, előbb erdőfelügyelői, majd természetvédelmi felügyelői munkakörben. 1977-ben környezetvédő és tájrendező szakmérnöki oklevelet szerzett az Erdészeti és Faipari Egyetemen. 1979-1985 között a Veszprémi Természetvédelmi Felügyelőség felügyelője volt (átszervezés következtében), majd 1985-1988 között az Erdőrendezési Szolgálat Zalaegerszegi Irodájának helyettes vezetője lett. 1988-1990 között a Nyugat-dunántúli Környezetvédelmi és Vízügyi Igazgatóság, Szombathelyi Természetvédelmi Osztályának osztályvezetője, majd 1991-től az 1993. december 30-án történt nyugállományba vonulásáig a Közép-dunántúli Természetvédelmi Igazgatóság osztályvezetője volt.

Említésre méltó szakmai tevékenysége Zala megye természeti értékeinek feltárásában és leírásában való közreműködés.

Munkája elismeréseként több ízben részesült kiváló dolgozó kitüntetésben, 1978-ban Széchenyi Emlékplakettet, 1979-ben Munka Érdemrend Bronz fokozatot kapott. 1993-ban Pro Natura Emlékplakett elismerésben részesült.

Dr. Gyarmati Béláné dr. Proszta Sára (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1111 Budapest, Budafoki út 41/a.

Oklevél száma: 22-1960. Kelte: 1960. december 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1949 óta az Erdészeti Tudományos Intézet dolgozója volt, 1952 óta, mint tudományos munkaező. 1955-től a Talajlaboratórium vezetője lett. 1960-ban kapott erdőmérnöki diplomát. 1963-tól tudományos munkatárssá nevezik ki. 1969-1971 között az ERTI Budakeszi Kirendeltség vezetője volt. 1975-től az ERTI Lombfatermesztési (1982-től Ökológiai és Erdősítési) Főosztály vezető helyettese. Feladata volt a csemetekertek talajigényének – különös tekintettel a tápanyag ellátottságára - a faállományok tápanyag körforgalmának vizsgálata, gyorsan növekvő fafajok műtrágyázás útján való növedékfokozásának lehetősége. Továbbiakban elsősorban a nemes nyár ültetvények vizsgálata, amelyek nem kielégítő tápanyag ellátottságú területre kerültek. A beavatkozásnak a faanyag minőségére való hatásának vizsgálatával is foglalkozott. A faanyagállományok műtrágyázásának vizsgálata nemzetközi (KGST) kapcsolat keretében folyt. Vizsgálati eredményeit Kutatási Összefoglaló Jelentések, az Erdészeti Kutatások című szaklapban megjelent dolgozatok, könyvrészletek, kisebb kiadványok tartalmazzák.

Egyetemi doktori fokozattal rendelkezik.

ERTI Emlékérem és Vadas Jenő Emlékérem birtokosa.

Gyöngyösi Sándor (1937) okleveles erdőmérnök

Címe: Suite 303 1280 Nicola St, Vancouver BC V6G 2 E9, Canada

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1955-ben kezdte a főiskolát Sopronban, 1960-ban szerzett oklevelet The University of British Columbia Faculty of Forestry soproni divízióján. Végzés után a Rayonier Canada LTD nagy, magán fakitermelő és fafeldolgozó vállalatához került, ahol már az egyetemi évei alatt nyaranta dolgozott. 1960-1963 között, mint segédmérnök, majd 1963-1966 között főmérnöki beosztásban különböző Vancouver szigeti fakitermelő üzemekben. Ebben az időben út-, hídtervezés, hídépítés, vágásterületek tervezését végezte. 1966-ba Vancouverbe helyeztek, ahol a vállalat sok kis üzemének tervezése volt a feladata. 1967-ben újra Vancouver szigetre került, ahol két nagy kitermelő üzem mérnöki feladata hárult rá. 1970-ben véglegesen a vancouveri főirodába helyezték, mint speciális projektmérnök. Ebben a beosztásban mindenféle mérnöki és tervezési munkákat végzett. 1982-ben a vállalat új tulajdonba került és többekkel együtt elvesztette állását. 1982-1984 között egy magán irodát vezetett „Forestactics” néven. 1985-ben elvégezt az egyetemen egy ingatlankezelő/közvetítő tanfolyamot. E tevékenységet végzi a mai napig „félíg nyugdíjas” formában.

Homoky István János(1929) okleveles erdőmérnök

Címe: 55 Breccia Drive, Logan Lake, British Columbia, V0K 1W0, Canada

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

1961-1964 között Blairmore Sawmille Ltd. Alberta Vállalatnál erdészként dolgozott, vágásterületek, utak tervezése és kitűzése, különös tekintettel a Sziklás Hegységi Erdei Rezervátum hidrológiai szempontjaira, valamint évi üzemtervek készítése volt a feladata. 1964-1966 között mesterdiploma fokozatot (Master of Forestry) szerzett fatechnológia szakon. 1966-1970 között a Brit Kolumbiai Erdőipari Tanács Kutatási és Fejlesztési Osztályán volt (Council of Forest Industries of B.C. Research and Development Department) fatechnológus. A Brit Kolumbián gyártott rétegelt lemez (plywood), mint szerkezeti anyag feszültségek megállapításával foglalkozott. 1971-1977 között a Brit Kolumbiai Erdészeti Minisztérium Kutatási Osztályán kutató erdészként dolgozott a Prince George-i Erdőigazgatóságban. Erdőtelepítés, csemete fajták kiértékelésével foglalkozott, valamint vizsgálta a gépesített talaj előkészítés és a gépezetek biológiai hatását a csemetékre. Kezdeti állományápolás (tisztítás) is a feladatai közé tartozott. Tájékoztatással és tanácsadással foglalkozott az erdőigazgatóság és a vállalatok részére. 1977-1994 között a Brit Kolumbiai Erdészeti Minisztérium Kutatási Osztályán, Victoriában tudományos kutató volt. A kutatási program célja, a felületi erózió elleni védelem növényzettelépítéssel és a mérnöki szempontok alkalmazásával útrészük szilárdítására, a közeli patakok és folyók hordalékmentességének biztosítása, erdőtalajvédelmi módszerek kidolgozása földi közelítéssel. A kutatás az egész tartományra kiterjedt. A másik feladta volt a kutatási eredmények közzlése minden szinten, az erdei gépkezelőktől az akadémiai szintig. Ennek eredményeképpen a gyakorlatban, ezeket a módszereket alkalmazták és alkalmazzák.

1995-ben, nyugdíjba vonulása után tanácsadóként közreműködött az Erdei Műveletek Törvénynek megírásában erózió, növénytelepítési és műszaki alkalmazások terén. Ma már az útépítés és útfenntartás szerves részét képezik a kidolgozott eljárások.

1959-től tagja a Kanadai Erdészeti Intézetnek, 1968-tól a Brit Kolumbiai Mérnöki Kamarának, valamint a Brit Kolumbiai Erdészeti Kamarának.

Horváth Samu (1934)

Címe: 9700 Szombathely, Szelestey u. 16.

Oklevél száma: 15-1960. Kelte: 1960. június 17.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg.

1960-1964 között a Nyugat-Magyarországi Fűrészek Forgácslapgyárában dolgozott gyakornokként – laborvezetőként – majd üzemmérnöki beosztásban. 1964 októberétől a Vas Megyei Tervező Irodában dolgozott mélyépítési létesítmények tervezőjeként önálló tervező, majd irányító tervező beosztásban. Útterveket készített, meglehetősen széles skálájú létesítmények (városi átmenő forgalmi utaktól a lakó utakig, járdáktól a parkolóig) tervezőjeként. Munkái kisebb részét felszíni vízrendezési tervek, elsősorban csatorna tervek tették ki. Munkahelyén, a Megyei Iroda révén adódtak más jellegű mélyépítési tervezések is, így néhány patakmeder szabályozás, vagy sportlétesítményekhez kapcsolódó tórendszer, de előfordult az is, hogy vasúti iparvágányt tervezett. A huszonkilenc évi tervezői tevékenysége alatt mintegy háromszáz létesítményt tervezett elsősorban Vas megyében, részben a Dunántúl más területein. Ezeknek a létesítményeknek mintegy 80 %-a megépült, túlnyomó részben ma is üzemel.

1993-ban nyugdíjba vonult, de még tizenkét évig magántervezőként, mintegy nyolcvan kisebb volumenű tervezési munkát készített, utak, járdák, parkolók terveit. A Műegyetemen szakmérnöki diplomát szerzett.

Dr. Jacsman János (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: Riedgrabenweg 51. CH-8050 Zürich/Svájc

Kelte: 1961. október 31.

Kiállítója: Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, Svájc

1955 szeptembere és 1956 novembere között hallgató volt az Erdőmérnöki Főiskolán. 1957 áprilisától 1959 júliusáig hallgató volt az Eidgenössische Technische Hochschule, Ableitung Forstwirtschaft Zürichben. 1959 augusztusától 1960 augusztusáig erdészgyakornok volt Thurgau és Freiburg kantonokban. 1960 októberétől 1961 októberéig újra hallgató volt Eidgenössische Technische Hochschule, Ableitung Forstwirtschaft Zürichben, majd 1961-ben diplomát szerzett. 1961 novemberétől 1962 augusztusáig Forstadjunkt (erdészsegéd) helyettesítő volt Thurgau kantonban. 1962 szeptemberétől 1964 áprilisáig Landschaftsplaner (tájrendező) der RPG Zürcher Oberland. 1964 májusától 1966 áprilisáig tanársegéd volt Eidgenössische Technische Hochschule Kutatóföldrajz Tanszékén. 1966 májusától 1998 áprilisáig tájtervező kutatómérnök volt (Institut für Orts-, Regional Landesplanung der ETH), először csoportvezető, majd részlegvezető. 1971 novemberében doktor a der Technischen Wissenschaften der ETH. 1972-1998 között Lehrbeauftragter (megbízott előadó) am Nachdiplomsutdium für Raumplanung für Landschaftplanung-on. 1989 szeptemberében habilitált, privatdozent der ETH. 1989-1998 között elkészített a Venia Legendi für das Lehrgebiet „Raumplanerische Aspekte der Wald- und Landschaftnutzung“ (Az erdő- és tájhasználat területtervezési szempontjai) an der Ableitung für Forstwirtschaft der ETH.

1998 májusában nyugdíjba vonult.

Publikáció tevékenységét három tankönyv, egy egyetemi jegyzet, négy önálló könyv, hét könyvrészlet tíz szakvélemény és több mint húsz cikk jegyzi. Az Erdészeti Közlemények LXXI. „1956-2006” kiadványban megírta a beszámolóját az Erdőmérnöki Főiskola Svájcba került hallgatóiról, Erdészettörténet Sopron 1956, Zürich 2006 címmel.

Tagja több svájci szervezetnek, köztük a Schweizer Forstverein, Schweizerische Vereinigung für Landschaftplanung, Arbeitsgemeinschaft für Rechtsgrundlagen für Wanderwege.

Józsa József okleveles erdőmérnök

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Koczó Mihály okleveles erdőmérnök

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Koltay István okleveles erdőmérnök

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Dr. Komlóssy József (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: Högler str. 53. CH-8600 Dübendorf Svájc

Kelte: 1960. május 20.

Kiállítója: The University of British Columbia

1955-ben felvételt nyert az Erdőmérnöki Főiskolára. Tanulmányait azonban már Vancouverben fejezte be, ahol 1960-ban diplomát szerzett. Segédmérnökként helyezkedett el az egyik legjelentősebb faipari cégnél, a McMillen, Blodel and Powell River-nél, ahol 1962 nyaráig dolgozott. Európai körútját követően Svájcban telepedett le, Zürichbe beiratkozott az Eidgenössische Technische Hochschule-ba, kulturmérnöki szakára. 1998-ig magmérnökként dolgozott tervező irodájában, tagosítási és birtokrendezési munkákkal foglalkozott. Úttervezési és földmérési munkák tartoztak a feladatköréhez.

1980-as évektől részt vett az Európatanácsban, az EBESZ-ben, valamint az ENSZ plenáris ülésein részt vett. Immár tizenhét éve szakértőként és tanácsadóként tevékenykedik a Magyar Parlament Európatanács küldöttsége mellett. Az Európai Unióban mérnöki gyakorlatából a birtokrendezés és tagosítás fontos témája maradt. Az EU keretein belül úgynevezett nem kormányzati NGO szervezetek alelnökeként tevékenykedett.

1996-ban elnyerte a Kisebbségekért Díjat. 1997-ben az Alma Mater Pro Universitate Soproniensi oklevelet adományozott neki. A komáromi Selyei Főiskolán 2002-ben megkapta a Comaromiensis érmet. Bocskai és Gábor Áron díj birtokosa. 2004-ben a Magyar Köztársasági Érdemrend Lovagkeresztjével tüntették ki.

Markó Imre (1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 3118 Harris St. Eugene, OR 97405 USA

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után másfél évet dolgozott erdészeti beosztásokban Kanada Ontario tartományában. 1962-től 2004 évi nyugdíjba vonulásáig, mint földmérő és kulturmérnök dolgozott Kalifornia, Oregon és Washington, USA államaiban. 1962 -1967 földmérő és kulturmérnöki tanácsosi hivatal alkalmazottja, mint irodavezető Eugene, Oregon városában. 1964-ben tette le földmérésből az államvizsgát Oregonban. Munkaköre: kataszteri, topográfiai és tulajdon határmérések, településfejlesztéshez szükséges infrastruktúra tervezése és kivitelezésének felügyelete. 1967-1979 között Springfield, Oregon önkormányzat alkalmazottja. Miután kulturmérnöki szakként államvizsgáit befejezte 1972-ben Springfield város főmérnöke (City Engineer). Felelősségei közé elsősorban, a több mint 20000 ezer lakosság növekedéséhez szükséges infrastruktúrák tervezésének, kivitelezésének és

karbantartásának felügyelete tartozott. 1979-1982 között Springfield Utility Board (Springfield város vízügyi és villamos áramszolgáltató hatósága), mint a vízszolgáltatási osztály mérnöke (Water Division Engineer). 1982-ben Kalifornia Tracy városának volt városmérnöke (City Engineer). Ebben az évben tette le az államvizsgákat Kaliforniában földmérő, és kultúrmérnöki szakokból. 1982-1985 között Project Engineer, Bellingham város, Washington állam alkalmazásában. Feladatai: városfejlesztési tervező és kivitelező munkálatok elbírálása és felügyelése. 1985 - 1992 között Washington County (Washington megye), Oregon állam, Hillsboro városban székelő megyei hivatalban, mint az úthálózat fejlesztésének főmérnöke (Principal Engineer for Major Road Transportation Improvements). Sok kilométer utat fejlesztett ki a megye a lakosság gyors gyarapodásának közlekedéséhez szükséges úthálózathoz. 1992-2004 között Lane County, Eugene, Oregon- Környezet mérnöki specialista (Environmental Engineering Specialist). Feladatai: a megye 400 közhíd, több ezer áteresztő és több mint 2200 km osztávú úthálózat fejlesztésével és karbantartásával kapcsolatos környezeti hatások csökkentése és jóvá tévése. Pályafutása alatt számos mérnöki és egyéb szakegyesület tagja, illetve tisztje is.

Molnár József (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 9676 Hosszúpereszteg, Árpád u.65.

Oklevél száma: 13-1960. Kelte: 1960. június 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg.

1960. július elsejétől az Országos Erdészeti Főigazgatóság az Állami Erdőrendezés 4. sz. Erdőrendezésre, Zalaegerszegre nevezte ki terepi erdőrendezőnek. Ott dogozott 1964 márciusáig. Majd átkerült az Észak –zalai Állami Erdőgazdaság állományába, ahol 1966-ig az Zalaegerszegi Erdészetnél, mint erdőművelési műszaki vezető, 1970-ig az erdőgazdaság összevonásáig, az erdőművelési csoportnál erdőfelújítási előadóként dolgozott. 1970-ben került a Zalaegerszegi Állami Erdőrendezéshez, ahol, mint erdőfelügyelő, majd főerdőfelügyelő és osztályvezető dolgozott. 1988-tól az Erdőfelügyelőség igazgatóhelyettesi feladatait látta el egészen 1996-ban történt nyugdíjazásáig.

Az Országos Erdészeti Egyesületben végzett munkáját 1991-ben Kaán Károly díjjal ismerték el.

Nagy Mihály (1937)

Címe: 3744 Fir Strret, Burnaby, B.C., V5G 2A5, Canada

Kelte: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg.

1960-1964 között, mint segédmérnök dolgozott a British Columbián, egy erdőtanácsos vállalatnál. 1964-1969 között fakitermelő és feldolgozó vállalatnál (Royanier Canada Ltd., mint mérnök és később, mint főmérnök dolgozott. Felelős volt a vágastervek elkészítéséért, térképezésért, a vágás felületek kijelöléséért, az utak tervezéséért és megépítéséért, valamint a vágási munkálatok megszervezéséért. Úgyszintén felelős volt a kapcsolatot tartani a kormányzervekkel. 1969-1974 között főmérnök és igazgatóhelyettes volt a vállalt legnagyobb fakitermelő telepén (Holberg Division). 1975-1989 között osztályvezető volt a Kanadai Erdőmérnöki Kísérleti Intézetnél (Forest Engineering Research Institute of Canada).

Kísérleti tevékenysége útépitésre, hídépítésre és kötélpálya szállításra korlátozódott. Előadásokat tartott a kísérletek eredményeiről és használhatóságáról a gyakorlati szakmai összejöveteleken Alaszkától Kaliforniáig.

1989-2001 között erdőtanácsosként dolgozott saját vállalatánál.

Tizenhat könyve és legalább húsz cikke jelent meg kiadásban.

Németh János (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 9970 Szentgotthárd, István király u. 13.

Oklevél száma: 81-1960. Kelte: 1960. június 15.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

1960-ban az Erdőrendezőségen Veszprémben, mint erdőrendező dolgozott. 1961-ben a Sárvári Állami Erdőgazdaságnál gépesítési előadó volt. 1961-1965 között a Mecseki Állami Erdőgazdaság Sellyei Erdészeténél volt műszaki vezető. 1965-1998 között a Szombathelyi Állami Erdőgazdaság Szentgotthárdi Erdészet erdészeti vezetője, majd annak jogutódainál erdészeti vezetőként, erdészeti főmérnökként, illetve erdészeti igazgatóként dolgozott. 1998 óta nyugdíjas.

Németh József (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 2390 Windsor Road, Victoria, B. C., Canada, V8S 3E7

Kelte: 1960. május 20.

Kiállítója: The University of British Columbia

Az erdőmérnöki diplomáját 1960-ban szerezte meg.

1960-1962 között több magán erdészeti vállalatnál, mint erdőbecslő és feltáró szállító utak tervezője dolgozott. 1962-1964 között erdőbecslőként és térképezőként tevékenykedett a Tartományi Minisztérium Vancouveri District központjában. 1964-1970 között erdőbecslő volt a B.C. Ministry of Forests, Inventory Division-nál. 1970-1973 között a magánerdők ellenőrzésével és adóztatásával foglalkozott a B.C. Ministry of Finance-nél. 1973-1995 között csoportvezető volt a B.C. Ministry of Forests, Inventory Division-nál, ahol erdőbecsléssel foglalkozott légifelvételek alapján. 1992-1995 között aktív tagja volt egy új Tartományi Vegetation Inventory-nek, ahol tervezési és kivitelezési munkákat végzett. 1992-2008 között szakmai vezető előadója volt a Photo Interpretation for the Vegetation Inventory Certification Programnak.

Németh László (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: 9900 Körmend, Dienes L. u. 2.

Kelte: 1960. május 20. Kiállítója: The University of British Columbia

Honosított oklevél száma: 110-1967.

Kiállítója: Erdészeti és Faipari Egyetem, Erdőmérnöki Kar

1955 őszén kezdte meg tanulmányait az Erdőmérnöki Főiskolán. 1956-ba Vancouverbe került. 1960 májusában diplomát szerzett. 1962-ben amnesztiával hazajött. Kanadában szerzett diplomája honosítását elutasították, de engedélyezték, hogy az egyetemet levelező tagozaton befejezhesse, amit sikeresen el is végzett. Kanadai diplomájának honosítását 1996 tavaszán újra kérelmezte, amelyet 1996. május 23-án el is fogadtak. Erdészeteknél, mint műszaki vezető, faipari üzemben és asztalos szövetkezetnél vezető munkakörben dolgozott. Nyugdíjba

vonulásáig, 1192-ig erdőfelügyelőként dolgozott az őrségi erdőkben. Jelenleg is segíti az új erdőtulajdonosok gazdálkodását, mint erdészeti szakirányító.

Péché Gyula (1937) okleveles erdőmérnök

Címe: P.O. Box 1228, 84 Rutherford Ave, Deep River, ON, Canada K0J 1P0

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Az erdőmérnöki diplomáját 1960-ban kapta, továbbtanulásaival még két mester diplomát (M.F. - Forest Ecology, Yale University, U.S.A., 1962; M.Sc. - Agro-Meteorology, University of Guelph, Guelph, Canada 1965) és doktori kandidátust (Duke University, U.S.A., 1971) szerzett.

A Szövetséges Állami Erdészeti Intézetekben foglalkoztatták, a Petawawa, a Quebec-i, a Victoria-i laboratóriumokban másfél és két éves beosztásokkal. Majd 1967-től Ottawa-ban az Erdészeti Tüzeket Tanulmányozó Intézetben, mint tudományos kutató dolgozott.

Tanulmányait szaklapokban publikálta (Forestry Chronicle, Forest Science, Canadian Journal of Forest Research, Agricultural and Forest Meteorology), és konferenciákon ismertette.

Harmincöt éves pályafutása utolsó három évében, évenként felújított listán összegezte a Szövetséges Állam erdészeti kutatásokra szánt anyagi támogatását, ebbe beleértve az egyetemeknek adott ösztöndíjakat is, meg a kevésbé fejlett iparral rendelkező országoknak küldött támogatásokat is.

Munkája különösen a következő három témakörben keltett fel érdeklődést:

A napsugár mérése erdőben, a harmat hatása a tűzveszélyre Észak Kanadában, valamint a rovarok okozta erdő pusztulás hatása a tűzveszélyre.

Porpáczy Lehel (1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 3639 Revelstoke Place, Victoria, B.C., Canada, V8P 3X5

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg. 1960-1974 között a British Columbia Erdészeti Minisztérium mérnöki osztályán dolgozott, mérnöksegítőként, mert a British Columbia Mérnöki Kamara nem fogadta el gyakorló mérnök tagnak. A szükséges vizsgákat eredményesen letette 1964-ben, ami után már kezdő mérnökként dolgozhatott. 1966-ban elfogadott tagja lett a mérnöki és erdészeti kamaráknak és abban a kapacitásban dolgozott erdőfeltárási tanulmányokon. Egy évet töltött hidak tervezésével Victoriában. 1972-ben megkapta a speciális problémák mérnöke pozíciót és szerzett egy diplomát adminisztrációból a victoriai egyetemen. 1974-ben áthelyezték az Erdészeti Minisztérium fa ár meghatározó osztályához, ahol a fa ár meghatározás elméletének gyakorlati alkalmazásával foglalkozott, mint speciális problémák mérnöke.

1981-ben vezetője lett a Minisztérium erdő és legelő állomány öt éves tervének. 1982. március 31-én súlyos baleset érte, 1997. március 1-ig betegállományban volt. Ekkor vonult nyugdíjba.

Puskás László (1935)) okleveles erdőmérnök

Címe: 1054 Lincoln Avenue, Port Coquitlam, B.C., Canada, V3B 4W5

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg. 1960-1962 között ideiglenes, alkalmi munkákat végzett. 1963-1993 között előregyártott acélépületeket gyártó vállalatnál (Steel-Bilt/Robertson Building Systems) a rajzoló iroda vezetőjeként dolgozott (project co-ordinator). 1994-2004 között Colony Management Inc. és Still Creek Engineering Ltd-nél váltakozva dolgozott, ahogy a vállalatok munkaterve megkívánta.

Rabóczi László okleveles erdőmérnök

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Solymosi József (1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 1026 Budapest, Ervin u. 12 I/6.

Oklevél száma: 18-1960. Kelte: 1960. június 17.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelének megszerzését követően, 1960-1962 között a Budapesti Állami Erdőgazdaságnál erdészeti műszaki vezetőként, majd erdőgazdasági előadóként (erdőművelés, erdőnevelés, zöldövezeti fásítás) dolgozott. 1962-1967 között főelőadó az Országos Erdészeti Főigazgatóságon, majd a főigazgatóság vezetőjének szakmai titkára volt. 1967-1991 között a Honvédelmi Minisztériumnál dolgozott. 1973-ig csoportvezetői beosztásban a katonai erdőgazdálkodás szabályozásának kidolgozását és az ágazati követelményekhez való igazítást végezte. 1973-1991 közötti években minisztériumi osztályvezetőként legfontosabb feladata az erdőgazdálkodási szakmai érdekek és a katonai rendeltetés lehetséges mértékű összehangolása. 1989-1991 között a HM Veszprémi Erdőgazdaság felügyelő bizottságának elnöke volt. 1991-ben nyugdíjba vonult.

1957. óta tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek. Az OEE Erdők és Közjóért Szakosztályán megalakulása óta tevékenyen dolgozott. Szerkesztője volt „Az erdők közhasznú szolgáltatásai, az erdei közjóléti létesítményeinek helyzete, fejlesztésük és fenntartásuk feladatai” címmel, kéziratként megjelent átfogó tanulmánynak. Az Erdő című folyóirat szerkesztő bizottságának sok éven tagja volt. Közreműködője volt az 1965-ben kiadott „A szerkezeti anyagként felhasználásra kerülő fa helyettesítése” című OMFB tanulmánynak, valamint az 1966-ban, az OEF által megjelentetett „Faellátásunk helyzete és fejlődése” című könyv megírásában és összeállításában.

Tevékeny munkásságát különböző kitüntetésekkel ismerték el. (Erdészet Kiváló Dolgozója, a Haza Szolgálatáért Érdemérem arany fokozata, a Honvédelmi Érdemérem különböző fokozata, a Környezet Védelemért és Fejlesztésért arany fokozata, Eredményes Fásításért emléklakett, OEE Elismerő Oklevél, OEE elnökének Emléklapja).

Spandli Imre (1934) okleveles erdőmérnök

Címe: 1760 North Dairy Road, Victoria, B.C., Canada, V8P 1C8

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Tanulmányainak első két évét a miskolci Bányamérnöki Karon végezte el. Majd a kar Sopronba való áthelyezése után ott folytatta tanulmányait. 1956 decemberében Ausztriában a soproni erdőmérnöki csoporthoz csatlakozott, ahol másodévre felvételt nyert. Utána Kanadába került, ahol 1960-ban diplomát szerzett. 1960-1964 között a British Columbia Tartomány Erdőrendezési Osztályán a fatömeg meghatározásához próbaterületek mérése, valamint légi felvételeken az állományelhatárolása, azok leírása (földön és helikopterről végzett becslések alapján) volt a feladata. 1965-1968 között az Erdőbecslési Osztályon helyettes munkacsoport vezető. 1969-1978 között, mint csoportvezető a fafajok összetételének térképezését és a próbaterületek gyűjtését vezette. 1979-1986 között az erdőterület és fatömeg adatainak számítógépes feldolgozásában dolgozott és a statisztikai adatok kiadásáért volt felelős. Munkaköréhez hozzátartozott az adatok számítógépes alkalmazása a folyamatos erdőbecslési rendszer kivetítésére. 1987-1995 között az Erdészeti Minisztérium Erdőrendezési Osztályán, mint az erdőterület és becslés részlegének vezetője, a fatömeg adatgyűjtés-, adatfeldolgozás- és kiadásáért volt felelős. 1995 nyarán harmincöt év szolgálat után vonult nyugdíjba.

Stregova Sándor (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 3529 Miskolc, Vécsey u.8.

Oklevél száma: 23-1960. Kelte: 1960. december 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg.

1948-1959 között az egri Állami Erdőgazdaság számvevője, majd anyagforgalmi csoportvezetője. 1960-tól az erdőmérnöki oklevél megszerzése után az Észak-Magyarországi Fűrészek Miskolci Vállalatának főmérnöke. 1970-től a Kelet-bükki, a Zemplén-hegységi Állami Erdőgazdaságok és Észak-Magyarországi Fűrészek összevonása után a Borsodi erdő és Fafeldolgozó Gazdaság faipari igazgatója. 1976. július 1-től a Bükki Nemzeti Park igazgatója. 1982. június 30-án nyugdíjba vonult.

Dr. Szabó Gyula (1935) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Deák F. u. 42. II/1.

Oklevél száma: 14-1960. Kelte: 1960. június 16.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

Oklevelének megszerzése után, 1960-61-ben az OEF, 10 sz. Erdőrendezésén műszaki vezetőként Miskolcon, utána 1961-63 között Székesfehérváron a Mezőföldi Állami Erdőgazdaság Lovasberényi Erdészeténél erdészeti műszaki vezetőként dolgozott.

1963.09.15-1975.01.15-ig az EFE Földméréstani Tanszékének tanársegédje, majd adjunktusa. Folytatta a demonstrátori évek alatt elkezdett kutató és oktató munkát.

1975.01.16-tól a mai napig külön féle beosztásokban részt vállalt az Egyetem székesfehérvári karának (jelenleg Geoinformatikai Kar) oktatási-kutatási és oktatásfejlesztési feladatainak teljesítésében: 1975-1984-ig docens, majd 1984-2005-ig (nyugdíjazásáig) főiskolai tanár. 1990-2001-ig az Alapozó Tárgyak Tanszék, majd az általa alapított Felmérési és Földrendezői Tanszék vezetője volt. 1980-1993-ig igazgató illetve főigazgató - helyettes; kezdettől fogva

ellátta a földrendező szak vezetésével járó feladatokat, felelt annak fejlesztéséért, az egyetemi szintű okleveles földrendező mérnökképzés megszervezéséért. (2009 szeptemberében levelező tagozaton az MSc. szintű képzés Fehérváron elkezdődött) 2006 szeptemberében több mint négy évtizedes – az ősi Alma –Mater érdekében kifejtett önzetlen tevékenységéért, mérnökgenerációk neveléséért a „Professor Emeritus” címet kapott a Nyugat-Magyarországi Egyetem Szenátusától és Rektorától.

A földrendezés területén szaktanácsadó-, minősített ingatlanrendező, földmérő. Hét évig volt tagja az Igazságügyi Mezőgazdasági Szakértő Bizottság Földmérési Albizottságának.

Mérnökdoktori fokozatát (dr. techn.) Sopronban 1974-ben szerezte.

A földbirtok-rendezés szakterületén előadásokkal szerepelt szakmai és nemzetközi rendezvényeken. Számos publikációja jelent meg szaklapokban konferenciák kiadványaiban.

Eddig megjelent jegyzeteinek, oktatási segédleteinek száma tizenhat; tizennyolc jegyzetet lektorált, cikkeinek, tanulmányainak száma: huszonnyolc. 2010-ben TAMOP „Tananyagfejlesztéssel a GEO-ért” című projekt keretében elkészítette tantárgyának, a földrendező alapszak (BSc.) mindegy tizenöt modulnyi digitális tananyagát.

Folyamatosan tagja volt a Kari- Egyetemi Tanácsnak, intézményi bizottságoknak. Tiszteletbeli tagja a Magyar Mérnöki Kamarának.

Munkásságát elismerések, kitüntetések fémjelzik: 1992. március 15-én Fasching Antal díjat-, 1997-ben egyetemi kitüntetést „PRO SILVICULTURA ARTE LIGNACIA ET GEODESIA” kapott; Erdészeti Kiváló Dolgozója, 1973., Kiváló Munkáért, 1978.; Kiváló Dolgozó 2000.; Magyar Felsőoktatásért Emlékplakett, 2004.; Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt, 2005.

Szilágyi Tibor László (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: Neuhausstrasse 19. CH-8600 Dübendorf Svájc

Kelte: 1961. május 3.

Kiállítója: Eidgenössische Technische Hochschule, Zürich, Svájc

Sopronban az Erdőmérnöki Főiskolán kezdte meg tanulmányait, melyeket Zürichben Eidgenössische Technische Hochschule-ban folytatott, ahol erdőmérnöki diplomát szerzett.

1961-ben önálló tervező mérnökként dolgozott. Rövidesen a Svájci Mérnökök Egyesületének (SIA), később pedig a Svájci Földmérők Egyesületének tagja lett, ahol szakmai véleményezésre kérték fel. Erdészeti Kulturtechnikai Tervező Irodát hozott létre. Főleg erdőrendezéssel, szűrőpróbás erdőleltározással, erdőtagosítással és erdőfeltárással, vadpatak szabályozással, lavinavédelmi építmények tervezésével és kivitelezésével foglalkozott. Irodája a Svájci Államvasutak (SBB) megbízásából harminchat éven át szaktanácsadója volt, több különleges terv előkészítője és kivitelezője. Az irodája a 60-70-es években - Svájcban állami és megyei felügyelet alatt – egyedülállónak számított, mint magánvállalat.

Szommer József (1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 2098 Pilisszentkereszt, Rákóczi u. 17.

Oklevél száma: 19-1960. Kelte: 1960. június 17.

Kiállítója: Erdőmérnöki Főiskola

A diploma megszerzése után 1960-ban a Budapesti Erdőrendezőségen üzemtervezéssel foglalkozott.

1961-1997 között a Pilisi Erdőgazdaságon, majd később Parkerdönél dolgozott erdőművelési szakelőadóként. Később erdészvezetőként, szakfelügyelőként, illetve erdőművelési ágazatvezetőként foglalkoztatták.

Tóth Géza Gusztáv (1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 7010 Lakeridge Court VERNON BC V1H 1P5, Canada

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Erdőmérnöki oklevelét 1960-ban szerezte meg. 1960-1995 között a Brit Kolumbiai Erdő szerv alkalmazottja és tagja erdőmérnöki és erdőtisztai vonalon. 1960-1966 között erdőbecslő, erdőosztályozó és térképező, majd állománynövedék tanulmányozó az erdőbecslés, Erdőleltározás és Erdőrendezés Miniszteri Osztályán, a tartomány, különböző erdőrendezőségi régióiban. 1967-1970 között területvezető erdőmérnök a Kamloop-i Erdőigazgatóság központjában. 1970-1973 között a Prince Rupert-i Erdőigazgatóság központjában előadója az erdőtervek jóváhagyási és erdőértékek csoportjának. 1973-1975 között a Kamloop-i Erdőigazgatóság központjában dolgozik a következő beosztásokban: 1973-1974 között erdőfelügyelője a hosszú lejáratú bérelt koronai és magán gazdálkodó erdőknek, 1974-1976 között erdőhasználati adminisztráció osztályvezetője, 1977-1995 között erdőhasználati értékek, bevételek és végrehajtó osztálynak vezetője és tanácsosa. 1987-ben ideiglenes osztályvezetője az erdőkísérlet és kutatási osztálynak is a rendes beosztása mellett. 1995-ben harmincöt év szolgálat után nyugalomba vonult. Munkásságát a Brit Kolumbiai Tartomány Miniszterelnöke dicséretre méltó díszoklevéllel ismerte el.

1995-2002 között magánvállalkozó erdőtanácsos. 1996-1999 között felülvizsgálja átszervezésre az erdőhasználati és értékelési adminisztrációs rendeleteket és azok gyakorlati alkalmazását a Yukon Territoriumi Erdő Szervnek.

1996-2002 között rendes tagja volt a Brit Kolumbiai Tartomány Erdőbírószág Vizsgáló Bizottságának.

1964-től a Brit kolumbiai Erdőmérnöki Kamara rendes tagjaként tevékenykedett, mint hivatásos erdőmérnök, 2001-től a annak örökös tagja.

1973-ban diplomát szerzett közigazgatási szakon.

A szakmai munkássága alatt sokszor tagja vagy vezetője volt technikai tanulmányi csoportoknak tartományi vonalon, úgy az Erdő Szervnek, mint az Erdőmérnöki Kamarának.

Tóth József (1936) okleveles erdőmérnök

Címe: P.O. Box 14, Harisson Hot Spings BC V0M 1K0, Canada

Oklevél dátuma: 1960. május 20.

Kiállította: The University of British Columbia

Turza Tibor (1937) okleveles erdőmérnök

Címe: 2890 Tata, Akácfa u. 49.

Honosítási szám. 814/1962. Kelte: 1960.

Kiállítója: Forstliche Fakultät d.Georg-August-Universität, Göttingen

Felsőfokú tanulmányai első évét 1955/56 az Erdőmérnöki Főiskolán teljesítette, majd a forradalom után a főiskolával együtt Ausztriába illetve Nyugat Németországba emigrált. Diplomáját 1960-ban a Göttingeni George-August Egyetem Erdészeti Karán szerezte meg. 1960-ban hazatért, majd a Budapesti illetve a Gödöllői Erdőgazdaságnál 1961-1963 között erdőművelési műszaki vezetőként dolgozott. 1964-1972 között erdőművelési és fahasználati műszaki vezetőként a Vértesi erdőgazdaság Síkvölgyi Erdészetén, Tatabányán alkalmazták. 1972-ben áthelyezték a Budapesti Állami Erdőrendezőség Tatabányai Erdőfelügyelőségéhez az erdészetek és az állami gazdaságok felügyeletére, amit 1979-ig végzett. Ugyancsak áthelyezéssel került még 1979-ben a Komárom Megyei Tanács Mezőgazdasági Osztályára erdészeti és természetvédelmi előadónak. Ebből a munkakörből 1991-ben a Tatabányai Kárpótlási Hivatalhoz helyezték, ahol nyugdíjazásáig dolgozott.